

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

mus: quia infamiae maculis aspersi sunt, nec eos quos leges
seculi reiciunt, nos in testimoniū suscipere debemus. Eos
autem consanguineos dicimus, quos diuina, & seculi leges
consanguineos appellant: & in hereditatem suscipiunt, nec
repellere possunt. Talium enim coniunctiones, nec leges
meae sunt, nec permanere possunt, sed sunt repellendae. Quis
ergo non est legitimè coniunctus, vel absque dotali
tulo & sine benedictione sacerdotis constat esse copulatus
sacerdotes vel legitimè cōiunctos criminari, vel in eos re-
stificari minimè potest: quoniam omnis incesti macula pol-
lutus infamis est, & accusare supradictos non permittitur.
Non solum ergo hi reiciendi sunt, & infames efficiuntur,
sed etiam omnes eis consentientes.

*Quod nulli liceat de propria cognatione uxorem du-
cere. Cap. II.*

Ex cōcil. Vuorma. cap. 2. **I**N copulatione fidelium generationum numerū rodes-
nimus, sed id statuim⁹, vt nulli liceat Christiano de pro-
pria consanguinitate seu cognatione uxorem accipere, vbi
dum generatio recordatur, cognoscitur, aut memoria reti-
netur.

De incestuosis. Cap. III.

Ex cōcil. Hilerdēsi cap. 10. **D**E his qui se incesta pollutione commaculant, ple-
cuit vt quousque in ipso detestando & illicito carnali
contubernio perseuerant, vsque ad Missam tantum ca-
techumenorum in Ecclesia admittantur. Cum quibus etiam
nec cibum sumere vlli Christianorum, sicut Apostolus iu-
sit oportet.

De eadem re. Cap. .IIII.

Ex cōcil. Agathē. cap. 8. **D**E incestis coniunctionibus nihil prorsus veniae rele-
uamus, nisi cum adulterium separatiōe sanauerint. Et
si sanare noluerint, anathematizentur.

De eadem re. Cap. V.

Ex cōcil. Aureli. cap. 1. **I**ncestuosi dum in ipso detestando atq; nephando scelere
Imanent, non inter fideles Christianos, sed inter gēti-
aut catechumenos habeantur, id est, cum Christianis non
sumant potum, non cibum sed soli hoc faciant, non o-
lentur aut salutentur ab eis. Sed si suis sacerdotibus inobe-

dientes extiterint, & à tam nefando scelere se segregare, atque ad publicam pœnitentiam redire noluerint, inter eos habeantur, qui spiritu periclitantur immundo, vel etiã inter eos de quibus per se Veritas ait: Si te non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Et si aliter eorum morte præuentus fuerit, alter quandiu viuat, grauitèr pœniteat, & sine spe coniugii maneat.

Ne aliquis fidelium ad propinquam sanguinis sui accedat. Cap. VI.

Nam & hæc salubriter præcauenda sancimus, ne quis fidelium propinquam sanguinis sui, vsquequo affinitatis liniamenta successione generis cognoscit, in matrimonio sibi desideret copulari, quoniam scriptum est: Omnis homo ad proximam sanguinis sui nõ accedat, vt reuelet turpitudinẽ eius. Et iterum: Anima quẽ fecerit quipiam ex istis, peribit de medio populi sui. Sanè quibus cõiunctio illicita interdicitur, habebunt ineundi melioris coniugii libertatem.

*Ex cõcil.
Toletan.
2. cap. 5.*

Quòd æqualiter coniungendus sit in matrimonio vir suis cõsanguineis, & vxoris. Cap. VII.

Equaliter vir coniungatur in matrimonio cõsanguineis suis, & cõsanguineis vxoris suæ.

*Ex decr.
Iulij pa-
pa.*

Quòd vno modo parentela viri & mulieris in cõiunctione considerata sit. Cap. VIII.

Sanè cõsanguinitas quæ in proprio viro obseruanda est, hæc nimirum in vxoris parentela de lege nuptiarũ custodienda est: quia constat, eos duos fuisse in carne vna, communis illis vtraque parentela esse credenda est, sicut scriptum est: Erunt duo in carne vna.

*Ex cõcil.
Matisce.
cap. 3.*

In quo geniculo abstinendum sit. Cap. IX.

Isidorus in Etymologiis suis vsque ad septimam generationem cõsanguinitatis abstinendum, & sic legitimo connubio coniungendum asseruit. Inde reor eũ fecisse, quòd genealogiæ seriem retexens, quousque ordinem numerandi perducere posset, eò cognitionẽ sanguinis seruandam aestimauit. Sicq; ad iuuocationem generis & amicitia ius confirmandum, redire ad connubium sancit, quando iam cognationis ordo numerari desinit.

*Ex dictis
sancti Is-
dori.*